



Pentru mine au trecut mai bine de 25 de ani de când drumul de dimineață înseamnă reîntâlnirea cu Liceul Tehnologic Forestier. Acum, în momentul intrării în noul sediu, să ne aducem aminte ce-am făcut și să ne gândim ce vom avea de făcut de-acum înainte. Întrebarea, care înseamnă ce-a fost și ce sau cum dorim să fie, are același răspuns! Am venit și vom veni noi, profesorii, cu un singur gând: să ne facem datoria, cu profesionalism, cu mândrie, cu empatie, cu înțelegere și cu tristețe când vom fi nevoiți să pedepsim. Pană acum un an, prea mult îngândurați de treburile pe care le aveam de rezolvat, nu priveam –poate - la pereți, la improvizațiile din curtea interioară, la câte un colț degradat din clase.

Nu vedeam altceva decât niște tineri care așteptau în fiecare zi să le spunem ceva - nu neapărat frumos-, dar cu siguranță util.

„Obişnuința e a doua natură”. Când trec anii, tu, profesor sau alt membru al „familiei” Liceului din strada Dragoș Vodă nr.43, încerci să pricepi de ce obişnuința duce la ceva care înseamnă, de fapt, „nu se mai poate fără”.

Iubim ființele sau lucrurile de lângă noi. Am vrea să fie mereu tinere și frumoase. Nu se poate...Ființele îmbătrânesc și...

Miraculos - ar spune unii, firesc - ar răspunde cei care au muncit și poate au pierdut șirul nopților nedormite, școala noastră veche a devenit...nouă! Ce schimbare fundamentală! Aproape că ne vine să modificăm versurile lui Bolintineanu și să-i șoptim: de ești tu aceea, aici n-am fost eu...Continuând același joc al imaginației, să ne închipuim că dacă ar putea vorbi, noua școală ne-ar răspunde, „ajutată” de Coșbuc: „Iată-mă! Tot eu cea veche!”

Privim la chipurile dragi din viețile noastre și suprapunem în mintea noastră imaginile lor din tinerețe. Facem asta și parcă-i iubim mai mult acum decât atunci...Privim acum la noul chip al Liceului și suprapunem în mintea noastră imaginea noului peste imaginea vechiului. După ce facem asta, sufletul nostru se mai mărește puțin pentru a face loc alături de vechea școală și celei noi, mai modernă, mai fană, mai frumoasă, mai spațioasă. Acum, cele două - cea care nu mai este și cea care acum începe să fie - vor face parte din noi...

Liceului cel nou, îi doresc să dureze mult și bine, întregului personal care lucrează în această instituție îi doresc să dureze tot mult și bine, iar aceluia care au contribuit la finalizarea acestui

Liceului Tehnologic Forestier: bine te-am regăsit! Un gând bun în școală nouă

Scris de Horia Picu

Miercuri, 20 Aprilie 2016 20:13 -

proiect care a însemnat pentru ei multe nopți albe și zile încețoșate în incertitudine,

Respect și recunoștință!

Și pentru că lista celor care ar dori să vă mulțumească e prea lungă, semnez eu pentru toți:

Horia Picu